

Arrest

nr. 264 874 van 3 december 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 maart 2021 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN DER LOOS en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 30 november 2011 voor de eerste maal een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker vertrekt op 28 april 2012 naar Amman in Jordanië.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 15 mei 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (technische weigering).

1.2. Verzoeker komt op 30 juni 2016 opnieuw toe op het Belgische grondgebied en dient op 27 juli 2016 een tweede asielaanvraag in. De commissaris-generaal neemt op 11 juni 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze

weigeringsbeslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 7 februari 2019 bij arrest nr. 216 493. Het cassatieberoep hiertegen wordt op 26 april 2019 verworpen door de Raad van State.

1.3. Op 27 mei 2019 dient verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart dit verzoek op 27 juni 2019 niet-ontvankelijk. Verzoeker tekende tegen deze beslissing geen beroep aan.

1.4. Op 30 augustus 2019 dient verzoeker voor de vierde keer een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart op 28 januari 2021 dit volgend verzoek niet-ontvankelijk.

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een seculiere Arabier afkomstig uit Bagdad, Centraal-Irak. In 1964 ging u naar de militaire universiteit. Nadat u afstudeerde diende u tot 1976 bij het Iraakse leger als 'naqib' (kapitein). U hield zich hierna bezig met studies en handel. Vanaf 1998 werd u door het toenmalige Iraakse regime als officier opnieuw ingezet om Iraakse burgers, leden van de toen regerende Baath-partij en mensen in hoge posities voor te bereiden op de nakende buitenlandse invasie. Na de val van het regime werkte u onder meer als tolk voor het Amerikaanse leger. Van 2005 tot 2010 werden u en uw gezinsleden op verschillende manieren geviseerd door milities. Jullie kregen telefonische dreigementen en enveloppes met kogels erin, u werd achtervolgd, uw huis werd herhaaldelijk beschoten o.a. met een RPG en er vonden invallen plaats. In 2007 ging u naar Jordanië waar u asiel aanvraagde bij UNHCR. Datzelfde jaar vroeg u een visum aan om uw dochter D.(...) die in het bezit is van de Belgische nationaliteit in België te bezoeken. Deze aanvraag werd afgewezen. U keerde terug naar Irak om uw werkzaamheden als tolk verder te zetten. In 2009 reisde u na een, ditmaal succesvolle, nieuwe visumaanvraag een eerste maal op legale wijze naar België om uw dochter D.(...) te bezoeken. U keerde na het bezoek terug naar Irak en vestigde zich in Bagdad. In 2010 verliet u Irak opnieuw en vroeg u opnieuw asiel aan bij het UNHCR in Jordanië. In april 2011 reisde u een tweede maal op legale wijze naar België. Na aankomst diende u een aanvraag in tot gezinshereniging met uw dochter D.(...). Deze aanvraag werd evenwel geweigerd op 8 september 2011. Op 30 november 2011 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw paspoort (2007), een UNHCR certificaat, badges (tolk +ECWA), documenten betreffende uw opleidingen, brieven van het Amerikaanse leger, een brief van GKL, een militaire kaart, politieke documenten, uw contract met IMG, een bewijs van goed gedrag en zeden, een uittreksel uit het register, een woonstkaart, een e-mail conversatie met kolonel Shaw, documenten betreffende 'GLS employment verification for visa', een attest van de dienst legalisatie, een attest van verlies van uw paspoort en een certificaat betreffende de oprichting van uw handelsfirma.

Op 17 april 2012 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS).

U diende zich op 24 april 2013 aan te bieden voor een nieuw persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Aangezien u niet reageerde op deze oproep en geen geldige reden meedeelde ter rechtvaardiging van uw afwezigheid nam het CGVS op 15 mei 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 30 mei 2013 ontving het CGVS uw 'Verklaring betreffende afstand van asielaanvraag', door u ondertekend te Brussel op 27 mei 2013.

Op 10 april 2015 diende uw dochter J.H.S.J.(...) (O.V. xxx en CG 15/12639) een verzoek om internationale bescherming in België in. Haar verzoek werd op 28 mei 2015 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 30 juni 2016 reisde u op legale wijze naar België vanuit Jordanië. Op 27 juli 2016 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde hierbij dat u op 28 april 2012 was teruggekeerd naar Jordanië in een laatste poging om uw huwelijk te redden. Deze poging mislukte evenwel en u scheidde op 7 november 2012 van uw echtgenote Z.(...). U verbleef tot uw vertrek naar België de hele tijd in Jordanië.

Via uw vrienden in Irak vernam u telefonisch dat de milities nog steeds naar u op zoek waren. Ook de Iraakse autoriteiten zouden u nog steeds viseren.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u volgende originele documenten voor: uw actueel paspoort (2014), uw oude paspoort (2007), documenten betreffende uw scheiding, uw identiteitskaart (2008) en een militaire badge. Tevens legde u prints voor van artikels, een e-mail conversatie met John Predmore, een kopie van een militair document (1999), een kopie van een brief van Micheline Peeters en een print van een informatiepagina betreffende Robert Shaw.

Op 31 oktober 2016 werd uw volgend verzoek in overweging genomen door het CGVS. Doch op 11 juni 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Tijdens deze beroepsprocedure legde u nog verschillende stukken neer die betrekking hebben op uw opleiding; uw werkzaamheden en uw broer, nl. een voormalig rechter die naar de Verenigde Staten vluchtte. Tevens legde u nog documenten voor betreffende de veroordeling en de opsluiting van uw schoonzoon S.(...) en medische attesten. Uw cassatieberoep werd op 26 april 2019 verworpen door de Raad van State (RvS).

U verliet België niet en diende op 27 mei 2019 een derde verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asiinstanties. U stelde in het kader van uw derde verzoek dat de problemen die u aanhaalde tijdens uw vorige verzoeken waarachtig waren en nog steeds actueel zijn. Verder gaf u aan dat uw schoonzoon S.A.A.N.(...) in 2014 werd opgesloten door soennieten en dat u sindsdien niets meer van hem zou hebben vernomen. U zou over nieuwe documenten beschikken maar deze zouden zich nog steeds in Irak bevinden.

Op 27 juni 2019 verklaarde het CGVS uw derde verzoek niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U verliet België naar eigen zeggen niet en diende op 30 augustus 2019 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U geeft hierbij aan dat u bij een terugkeer naar Irak vreest vermoord te worden omdat u een hooggeplaatste leidinggevende was in het Iraakse leger tijdens het regime van Saddam Hoessein. U stelt verder nog dat u al drie jaar lang geen loon meer krijgt en dat u uw eigendommen in Irak niet vanuit het buitenland mag verkopen. U verwijst verder nog opnieuw naar de situatie van uw schoonzoon S.(...) en geeft aan dat u geen netwerk meer heeft in Irak.

Ter staving van uw vierde verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van een document voor betreffende de detentie van uw ex-schoonzoon (Ministry of Justice dd. januari 2017), een bericht van uw exschoonzoon, een 'Allegation of Arrest' (ICRC dd. 29 juli 2015), twee documenten van het Belgische Rode Kruis, een vertaling van een vonnis dat betrekking heeft op het ouderlijk gezag van uw dochter, documenten betreffende uw vroegere werkzaamheden bij het Iraakse leger, een foto van uzelf met voormalig vicepresident al-Alawi, een brief van Col. Robert C. Shaw (dd. 31 juli 2012), een kopie van de overlijdensakte van uw dochter (dd. 12 november 2019), een brief aan de Belgische koning, documenten in verband met uw vroegere opleidingen, een rapport bestemd voor Joe Biden waaraan u zou hebben meegewerkt en een medisch getuigenschrift bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 21 november 2019).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Het loutere feit dat u 74 jaar bent wijst niet op een nood aan specifieke steunmaatregelen in het kader van deze procedure.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient te worden gewezen op het feit dat uw tweede verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardig en weinig actueel karakter van uw asielmotieven. Verder oordeelde het CGVS dat de situatie in Bagdad niet van die aard was dat u in aanmerking kwam voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/7, §2, c) van de vreemdelingenwet. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RvV. De Raad oordeelde hierbij nog dat u er niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat u omwille van uw vroegere werk als tolk voor de Amerikaanse troepen of omwille van uw profiel en/of uw familieleden door 'moslimextremisten' zou worden geviséerd dan wel onder de negatieve aandacht zou komen van de Iraakse autoriteiten. Tevens werd onvoldoende aannemelijk geacht dat u effectief als officier zou hebben gediend tijdens het regime van Saddam Hoessein en kon u niet aannemelijk maken dat u omwille van uw militaire verleden ten tijde van het Baath-regime nog problemen riskeerde in Irak. Tot slot stelde de Raad dat uw leeftijd, het feit dat u reeds 8 jaar eerder Irak verliet, de vaststelling dat u slechts over een beperkt familiaal netwerk beschikt in Irak en het gegeven dat uw ex-schoonzoon er in detentie verblijft op verdenking van terrorisme niet konden leiden tot de conclusie dat u nood had aan internationale bescherming. Uw cassatieberoep werd verworpen.

Uw derde verzoek om internationale bescherming werd niet ontvankelijk verklaard door het CGVS aangezien u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans minstens aanzienlijk groter maakte dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U beperkte zich hoofdzakelijk tot de blote bewering dat de verklaringen die u in het verleden had afgelegd waarachtig waren en dat uw beweerde problemen nog steeds actueel waren. U verwees, net zoals tijdens uw beroepsprocedure in het kader van uw tweede verzoek, nog naar de arrestatie en veroordeling van uw ex-schoonzoon. Nog los van enkele vaststellingen die de geloofwaardigheid van deze voorgehouden gebeurtenis in ernstige mate ondermijnde, werd hieromtrent opgemerkt dat uit deze beweerde gebeurtenis allerminst geconcludeerd kon worden dat u nood had aan internationale bescherming. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u uw vierde verzoek om internationale bescherming grotendeels baseert op verklaringen, een voorgehouden vrees voor vervolging op basis van uw vroegere functie in het Iraakse leger, en op meerdere documenten die u reeds in het kader van uw vorige verzoeken om internationale bescherming aanbracht en die reeds beoordeeld werden door zowel het CGVS als de RvV, waarbij beide instanties oordeelden dat deze elementen niet konden leiden tot de conclusie dat u nood had aan internationale bescherming. Het betreffen hier aldus geen nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Dit geldt eveneens voor uw nieuwe verklaringen en documenten die u aanbrengt in het kader van onderhavig verzoek.

Uw blote bewering dat uw loon niet meer wordt uitbetaald, vermoedelijk bedoelt u hiermee uw pensioen, kan allerminst beschouwd worden als een afdoende aanwijzing dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren daar dit evenzeer het gevolg kan zijn van uw jarenlange verblijf in het buitenland of een andere wettelijke administratieve beslissing. Dit geldt evenzeer voor uw blote stelling dat u zich voor de verkoop van uw Iraakse eigendommen in Irak dient te bevinden.

De documenten betreffende de arrestatie en detentie van uw ex-schoonzoon, in casu het bericht van uw exschoonzoon en de 'Allegation of Arrest' bevatten geen informatie waaruit zou kunnen blijken dat u omwille van deze voorgehouden situatie in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U bracht deze detentie overigens reeds aan tijdens de beroepsprocedure in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming wat niet leidde tot de conclusie dat u nood had aan internationale bescherming en legde, zoals werd uiteengezet in de beslissing van het CGVS inzake uw derde verzoek om internationale bescherming. In de loop van uw opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming legde u bovendien afwijkende verklaringen af over deze voorgehouden kwestie waardoor de waarachtigheid ervan werd ondermijnd.

De documenten van het Belgische Rode Kruis bevatten evenmin enige informatie waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat u mogelijk nood heeft aan internationale bescherming daar het ene document louter een bericht betreft dat uw opvang wordt stopgezet en het andere document enkel een aanwijzing is voor het feit dat u het Belgische Rode Kruis gecontacteerd heeft.

De vertaling van het vonnis dat u voorlegt wordt niet vergezeld van een origineel exemplaar of duplicaat en heeft sowieso geen betrekking op uw persoon daar het een beslissing van een rechtbank lijkt te betreffen over het ouderlijk gezag van uw dochter over haar kinderen wat in casu niet relevant is.

De foto van uzelf in het gezelschap van de voormalige Iraakse vicepresident kan evenmin leiden tot de conclusie dat nood zou hebben aan internationale bescherming. De foto toont hoogstens aan dat u mogelijk over hooggeplaatste connecties beschikt in uw land van herkomst maar ook dit kan bezwaarlijk duiden op een vrees voor vervolging.

Wat betreft de brief van Colonel Robert C. Shaw dient allereerst te worden opgemerkt dat u tijdens de beroepsprocedure van uw tweede verzoek om internationale bescherming klaarblijkelijk plots op de proppen kwam met een brief van dezelfde persoon maar dan uit 2009 daterend. De Raad oordeelde hierover dat er sterk kon getwijfeld worden aan de bewijswaarde van dit document daar u zelf geen enkele melding had gemaakt van de in de brief voorgehouden gebeurtenissen en u geen verklaring kon geven waarom u deze brief pas negen jaar nadat die werd opgesteld neerlegde. Een gelijkaardige opmerking kan gemaakt worden betreffende de brief die u nu voorlegt aangezien deze reeds werd opgesteld in 2012 en enkel vaagweg spreekt over dreigementen die u in het verleden zou hebben ontvangen. Vreemd genoeg wordt er in de brief gesteld dat u in 2010 nog werkzaam zou zijn geweest voor het Amerikaanse leger terwijl u altijd heeft verklaard dat u in eind 2009 stopte met deze activiteiten. Wat er ook van moge zijn, deze brief bevat geen informatie waaruit zou kunnen blijken dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van uw vroegere werkzaamheden voor het Amerikaanse leger en volstaat niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De overlijdensakte van uw dochter betreft louter een kopie en beschikt als dusdanig over bijzonder weinig objectieve bewijswaarde. Het meest opmerkelijke is echter dat, gevraagd naar de reden en de inhoud van het document, u enkel aangeeft dat u dit document voorlegt omdat u wilt aantonen dat u geen familiaal netwerk meer heeft in Irak. Dit terwijl uit de bijgevoegde vertaling van het document blijkt dat er in de overlijdensakte staat aangegeven dat uw dochter vrij recent maar enigszins opmerkelijk pas nadat u uw vierde verzoek om internationale bescherming indiende, werd doodgeschoten. Iets waarover u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met geen woord rept in uw 'verklaring volgend verzoek'. Deze vaststelling ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van deze voorgehouden gebeurtenis die daarenboven op zich niet kan leiden tot de conclusie dat u persoonlijk nood zou hebben aan internationale bescherming.

De brief naar het Belgische Koningshuis is enkel een brief waarin u om een verblijfsvergunning vraagt en het rapport voor Joe Biden zou door iedereen opgesteld kunnen zijn , bevat geen enkele officiële hoofding en is bijzonder twijfelachtig van aard.

Wat betreft het, overigens hoogst summiere, medisch getuigschrift wenst het CGVS op te merken dat u zich voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada,

Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader

van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet

op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

In dit verband dient te worden gewezen op het feit dat de RvV in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming oordeelde dat uw leeftijd, uw lange afwezigheid uit Irak, uw beperkt familiaal netwerk en uw beweerd gebrek aan thuisbasis niet konden leiden tot de conclusie dat u persoonlijk een hoger risico liep om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Bagdad noch dat u niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien. Gezien het ongeloofwaardig karakter omtrent het beweerd overlijden van uw dochter die in Irak woont en de vaststelling dat u zelf aangeeft dat u in Irak nog over eigendommen beschikt brengt u geen overtuigende bewijzen aan die hier een ander licht op kunnen werpen.

Gelet op voorgaande, brengt u dan ook geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 10 van de Kwalificatierichtlijn, van artikel 3 juncto artikel 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3

van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel van zijn middel beklaagt verzoeker zich over het feit dat het gehoor op 17 april 2012 in het kader van het onderzoek van zijn eerste asielaanvraag plaatsvond in het Engels zonder de aanwezigheid van een tolk waardoor het volgens verzoeker niet onaannemelijk is dat bepaalde termen niet voldoende precies werden vertaald. Verzoeker wijst erop dat het gehoorverslag slordig werd opgesteld omdat geen duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen vragen en antwoorden en dat geen verduidelijking werd gevraagd hoewel blijkt dat de antwoorden van verzoeker niet helder waren. In dit verband verwijst verzoeker naar het Gehoorhandvest van het Commissariaat-generaal, waaruit hij een aantal passages citeert, waarin onder andere wordt voorgeschreven dat in het schriftelijk verslag de vragen en de antwoorden duidelijk moeten worden onderscheiden. In elk geval, zo stelt verzoeker, mag dit verslag niet worden gebruikt om bepaalde tegenstrijdigheden met zijn latere verklaringen vast te stellen.

Naar aanleiding van het gehoor op 11 april 2017, in het kader van zijn tweede asielaanvraag, merkt verzoeker op dat uit het gehoorverslag blijkt dat de protection officer geen collaboratieve houding aannam omdat volgens verzoeker uit bepaalde vragen, bijvoorbeeld naar aanleiding van de heroproeping van verzoeker in 1998, blijkt dat de protection officer ervoor opteert om verzoeker te kleineren. Bepaalde uitlatingen zijn volgens verzoeker onaanvaardbaar en getuigen van een vooringenomenheid. Op grond van het UNHCR-rapport 'Beyond Proof' wijst verzoeker op de nood aan een open en objectieve houding van de dossierbehandelaar.

Door deze houding werd, zo oppert verzoeker, onvoldoende gepeild naar essentiële elementen betreffende zijn achtergrond, zoals verzoekers opleidingen, zijn achtergrond, zijn netwerk en de vluchtmotieven van zijn familieleden.

In een tweede onderdeel van het middel stelt verzoeker dat er geen objectieve en "*hollistische*" beoordeling heeft plaatsgevonden van het risico op vervolging in functie van de vaststaande elementen. Verzoeker stelt dat verschillende elementen over zijn achtergrond niet deugdelijk werden onderzocht. Hierbij stipt hij aan dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet voorschrijven dat met de actuele beschikbare landeninformatie rekening dient te worden gehouden. Verzoeker verwijst eveneens naar de artikelen 3 en 13 van het EVRM en naar artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming en oppert dat volgende elementen niet voldoende werden onderzocht: (1) zijn werkzaamheden als tolk voor de Amerikaanse strijdkrachten, (2) zijn functie als officier in het Iraakse leger ten tijde van het regime van Saddam Hoessein, (3) zijn lange afwezigheid uit Irak en zijn profiel als hoogopgeleide 'polyglot', (4) de profielen van zijn gevluchte familieleden en ten slotte (5) de "*hollistische*" benadering van voorgaande elementen.

Met betrekking tot zijn werkzaamheden als tolk voor de Amerikaanse strijdkrachten wijst verzoeker erop dat niet wordt betwist dat hij gedurende drie jaar als tolk heeft gewerkt voor de Amerikaanse militairen. Verzoeker wijst in dit verband op de aanbevelingsbrieven waaruit blijkt dat hij contact had met hoge officieren en dat in de brieven wordt vermeld dat verzoeker om deze reden werd bedreigd. Bijgevolg, zo meent verzoeker, voldoet hij aan het risicoprofiel van een ex-medewerker van de Amerikaanse troepen zoals aangeduid in de '*UNHCR Eligibility Guidelines*' van 31 mei 2012.

Wat zijn functie betreft als officier ten tijde van Saddam Hoessein stipt verzoeker aan dat in de beslissing wordt gewezen op een aantal van zijn verklaringen betreffende zijn pensionering en zijn heroproeping, maar dat niet duidelijk wordt aangegeven of zijn functie als officier in het Iraakse leger in twijfel wordt getrokken. Met betrekking tot de onduidelijke verklaringen over zijn pensionering in 1976 herhaalt verzoeker zijn opmerkingen bij het verslag van het gehoor van 17 april 2012. Vervolgens verduidelijkt verzoeker dat hij in 1976 ontslag wilde nemen omdat hij het niet eens was met de militaire operaties tegen de Koerden, waarna hij op pensioen werd gestuurd. In 1998, zo stelt verzoeker, werd hij opnieuw opgeroepen omwille van een mogelijke buitenlandse invasie. Waar de commissaris-generaal niet begrijpt waarom hij in 1998 opnieuw werd opgeroepen en een belangrijke functie kreeg toegekend, stelt verzoeker dat niet werd gepeild naar zijn bachelordiploma's, zijn masteropleiding in de Verenigde Staten en zijn talenkennis, waardoor het in het kader van de her-rekruteringscampagne in de jaren voorafgaand aan de Amerikaanse invasie niet ongeloofwaardig is dat verzoeker als officier terugkeerde. In dit verband wijst verzoeker op het neergelegde document van het Iraakse leger van 1999 dat zijn

terugkeer bevestigt. Verzoeker concludeert dat zijn hoedanigheid van officier tijdens het regime van Saddam Hoessein niet op ernstige wijze wordt betwist.

Aangaande verzoekers lange afwezigheid uit Irak en zijn profiel als hoogopgeleide 'polyglot' brengt verzoeker in herinnering dat hij Irak sinds 2010 definitief heeft verlaten en dat hij sedertdien afwisselend in Jordanië en België verbleef. Verzoeker riskeert, zo oppert hij, door zijn lange afwezigheid en zijn profiel te worden gepercipieerd als een welstellend iemand, waardoor hij, conform de door hem geciteerde uitspraak van het Britse *Upper Tribunal*, een verhoogd risico loopt op ontvoering uit financiële motieven.

Inzake de profielen van zijn gevluchte familieleden wordt in het verzoekschrift gewezen op het feit dat nagenoeg alle familieleden van verzoeker Irak inmiddels hebben verlaten. Een zoon is Amerikaans staatsburger, een dochter van verzoeker is Britse, en twee andere dochters verblijven in België. Twee van zijn broers en zijn zus zijn Amerikaans staatsburger en zijn derde broer is een Brits staatsburger.

In het kader van een "holistische" benadering stelt verzoeker dat er dient te worden onderzocht of alle elementen samen een gegronde vrees voor vervolging opleveren. Verzoeker haalt in dit verband opnieuw de uitspraak van het Britse *Upper Tribunal* aan waarin deze "holistische" benadering wordt toegelicht. Volgens verzoeker wordt er hierbij gewezen op de zogeheten 'sliding scale' uit het arrest *Elgafaji* van het HvJ en de uitwerking ervan in het arrest *Diakité* van het HvJ. Een cumulatieve beoordeling van alle elementen leidt, zo stelt verzoeker, tot het besluit dat hij als vluchteling dient te worden erkend.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de algemene motiveringsplicht, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, verwijst verzoeker in de eerste plaats naar de zogeheten 'sliding scale'-redenering uit het arrest *Elgafaji* van het HvJ. Verzoeker betoogt op grond van dit arrest dat er bij de beoordeling een aantal persoonlijke kenmerken spelen omdat hij reeds 8 jaar Irak verlaten heeft en behalve één dochter geen thuisbasis of familiaal netwerk heeft om naar terug te keren. Voorts dient rekening te worden gehouden met verzoekers gevorderde leeftijd en het feit dat hij op zichzelf aangewezen zal zijn om in zijn levensonderhoud te voorzien.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift worden de volgende stavingstukken gevoegd:

- stuk 1: print van een informatiepagina betreffende R.S.;
- stuk 2: privé-adres van R.S.;
- stuk 3: CNN, *Former Iraqi jurists present plan for post-Saddam legal system*, 19 mei 2003.

3. Bijkomende stukken

Op 3 maart 2021 brengt verzoeker bijkomend stukken bij waaruit de obstakels bij het verkrijgen van een pensioen zou moeten blijken.

4. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 19 november 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Irak wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- UNHCR Internationale Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report Iraq – Security situation van maart 2019;
- EASO COI Report – Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

5.2. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, §1, van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

5.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Onderzoek van de nieuwe elementen

6.1. Verzoeker verklaart dat hij in geval van terugkeer naar Irak zal worden vermoord omdat hij een hooggeplaatste leidinggevende was in het Iraakse leger tijdens het regime van Saddam Hoessein.

In het kader van zijn tweede beschermingsverzoek oordeelde de commissaris-generaal dat verzoekers vluchtmotieven ongeloofwaardig en weinig actueel zijn. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad oordeelde hierbij dat verzoeker er niet in was geslaagd aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn vroegere werk als tolk voor de Amerikaanse troepen of omwille van zijn profiel en/of zijn familieleden door ‘moslimextremisten’ zou worden gevisieerd dan wel onder de negatieve aandacht zou komen van de Iraakse autoriteiten. Tevens werd onvoldoende aannemelijk geacht dat verzoeker effectief als officier zou hebben gediend tijdens het regime van Saddam Hoessein en kon hij niet aannemelijk maken dat hij omwille van zijn militaire verleden ten tijde van het Baath-regime nog problemen riskeerde in Irak. Tot slot stelde de Raad dat zijn leeftijd, het feit dat hij reeds 8 jaar eerder Irak verliet, de vaststelling dat hij slechts over een beperkt familiaal netwerk beschikt in Irak en het gegeven dat zijn ex-schoonzoon er in detentie verblijft op verdenking van terrorisme, niet konden leiden tot de conclusie dat verzoeker nood had aan internationale bescherming.

Verzoekers derde verzoek om internationale bescherming werd niet ontvankelijk verklaard door het CGVS aangezien hij geen nieuwe elementen aanbracht die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. Verzoeker beperkte zich hoofdzakelijk tot de blote bewering dat de verklaringen die hij in het verleden had afgelegd waarachtig waren en dat zijn beweerde problemen nog steeds actueel waren. Hij verwees, net zoals tijdens zijn beroepsprocedure in het kader van zijn tweede verzoek, nog naar de arrestatie en veroordeling van zijn ex-schoonzoon. Nog los van enkele vaststellingen die de geloofwaardigheid van deze voorgehouden gebeurtenis in ernstige mate ondermijnden, werd hieromtrent opgemerkt dat uit deze beweerde gebeurtenis allerminst kon worden geconcludeerd dat verzoeker nood had aan internationale bescherming. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 30 augustus 2019 dient verzoeker een volgend beschermingsverzoek in. Hij verwijst hierbij naar wat hij eerder heeft verklaard en voegt eraan toe dat hij al drie jaar lang geen loon meer krijgt en dat hij zijn eigendommen in Irak niet vanuit het buitenland mag verkopen. Verzoeker verwijst tevens opnieuw naar de situatie van zijn schoonzoon S., die in 2014 zou zijn opgesloten door soennieten, en geeft aan dat hij geen netwerk meer heeft in Irak.

Ter staving van zijn huidige, vierde verzoek legde verzoeker volgende documenten neer: een kopie van een document betreffende de detentie van zijn ex-schoonzoon (Ministry of Justice, januari 2017), een bericht van zijn ex-schoonzoon, een ‘Allegation of Arrest’ (ICRC, 29 juli 2015), twee documenten van het Belgische Rode Kruis, een vertaling van een vonnis dat betrekking heeft op het ouderlijk gezag van zijn dochter, documenten betreffende zijn vroegere werkzaamheden bij het Iraakse leger, een foto van hemzelf met voormalig vicepresident al-Alawi, een brief van Col. R.C.S. van 31 juli 2012, een kopie van de overlijdensakte van zijn dochter van 12 november 2019, een brief aan de Belgische koning, documenten in verband met zijn vroegere opleidingen, een rapport bestemd voor Joe Biden waaraan verzoeker zou hebben meegewerkt en een medisch getuigschrift bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken van 21 november 2019.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een ‘nieuw element’ dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.2.1. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

5.2.2. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd als volgt:

“Uit uw administratief dossier blijkt dat u uw vierde verzoek om internationale bescherming grotendeels baseert op verklaringen, een voorgehouden vrees voor vervolging op basis van uw vroegere functie in het Iraakse leger, en op meerdere documenten die u reeds in het kader van uw vorige verzoeken om internationale bescherming aanbracht en die reeds beoordeeld werden door zowel het CGVS als de RvV, waarbij beide instanties oordeelden dat deze elementen niet konden leiden tot de conclusie dat u nood had aan internationale bescherming. Het betreffen hier aldus geen nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Dit geldt eveneens voor uw nieuwe verklaringen en documenten die u aanbrengt in het kader van onderhavig verzoek.

Uw blote bewering dat uw loon niet meer wordt uitbetaald, vermoedelijk bedoelt u hiermee uw pensioen, kan allerminst beschouwd worden als een afdoende aanwijzing dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren daar dit evenzeer het gevolg kan zijn van uw jarenlange verblijf in het buitenland of een andere wettelijke administratieve beslissing. Dit geldt evenzeer voor uw blote stelling dat u zich voor de verkoop van uw Iraakse eigendommen in Irak dient te bevinden.

De documenten betreffende de arrestatie en detentie van uw ex-schoonzoon, in casu het bericht van uw exschoonzoon en de ‘Allegation of Arrest’ bevatten geen informatie waaruit zou kunnen blijken dat u omwille van deze voorgehouden situatie in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U bracht deze detentie overigens reeds aan tijdens de beroepsprocedure in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming wat niet leidde tot de conclusie dat u nood had aan internationale bescherming en legde, zoals werd uiteengezet in de beslissing van het CGVS inzake uw derde verzoek om internationale bescherming. In de loop van uw opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming legde u bovendien afwijkende verklaringen af over deze voorgehouden kwestie waardoor de waarachtigheid ervan werd ondermijnd.

De documenten van het Belgische Rode Kruis bevatten evenmin enige informatie waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat u mogelijk nood heeft aan internationale bescherming daar het ene document louter een bericht betreft dat uw opvang wordt stopgezet en het andere document enkel een aanwijzing is voor het feit dat u het Belgische Rode Kruis gecontacteerd heeft.

De vertaling van het vonnis dat u voorlegt wordt niet vergezeld van een origineel exemplaar of duplicaat en heeft sowieso geen betrekking op uw persoon daar het een beslissing van een rechtbank lijkt te betreffen over het ouderlijk gezag van uw dochter over haar kinderen wat in casu niet relevant is.

De foto van uzelf in het gezelschap van de voormalige Iraakse vicepresident kan evenmin leiden tot de conclusie dat nood zou hebben aan internationale bescherming. De foto toont hoogstens aan dat u mogelijk over hooggeplaatste connecties beschikt in uw land van herkomst maar ook dit kan bezwaarlijk duiden op een vrees voor vervolging.

Wat betreft de brief van Colonel R.C.S.(...) dient allereerst te worden opgemerkt dat u tijdens de beroepsprocedure van uw tweede verzoek om internationale bescherming klaarblijkelijk plots op de proppen kwam met een brief van dezelfde persoon maar dan uit 2009 daterend. De Raad oordeelde hierover dat er sterk kon getwijfeld worden aan de bewijswaarde van dit document daar u zelf geen enkele melding had gemaakt van de in de brief voorgehouden gebeurtenissen en u geen verklaring kon geven waarom u deze brief pas negen jaar nadat die werd opgesteld neerlegde. Een gelijkaardige opmerking kan gemaakt worden betreffende de brief die u nu voorlegt aangezien deze reeds werd opgesteld in 2012 en enkel vaagweg spreekt over dreigementen die u in het verleden zou hebben ontvangen. Vreemd genoeg wordt er in de brief gesteld dat u in 2010 nog werkzaam zou zijn geweest voor het Amerikaanse leger terwijl u altijd heeft verklaard dat u in eind 2009 stopte met deze activiteiten. Wat er ook van moge zijn, deze brief bevat geen informatie waaruit zou kunnen blijken dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van uw vroegere werkzaamheden voor het Amerikaanse leger en volstaat niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De overlijdensakte van uw dochter betreft louter een kopie en beschikt als dusdanig over bijzonder weinig objectieve bewijswaarde. Het meest opmerkelijke is echter dat, gevraagd naar de reden en de inhoud van het document, u enkel aangeeft dat u dit document voorlegt omdat u wilt aantonen dat u geen familiaal netwerk meer heeft in Irak. Dit terwijl uit de bijgevoegde vertaling van het document blijkt dat er in de overlijdensakte staat aangegeven dat uw dochter vrij recent maar enigszins opmerkelijk pas nadat u uw vierde verzoek om internationale bescherming indiende, werd doodgeschoten. Iets waarover u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met geen woord rept in uw 'verklaring volgend verzoek'. Deze vaststelling ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van deze voorgehouden gebeurtenis die daarenboven op zich niet kan leiden tot de conclusie dat u persoonlijk nood zou hebben aan internationale bescherming.

De brief naar het Belgische Koningshuis is enkel een brief waarin u om een verblijfsvergunning vraagt en het rapport voor Joe Biden zou door iedereen opgesteld kunnen zijn, bevat geen enkele officiële hoofding en is bijzonder twijfelachtig van aard.

Wat betreft het, overigens hoogst summiere, medisch getuigschrift wenst het CGVS op te merken dat u zich voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van bovenstaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij geheel in gebreke blijft.

Het voorliggend verzoekschrift betreft immers een loutere herhaling van de middelen en de argumenten aangevoerd in zijn verzoekschrift neergelegd in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming. Dit onderdeel van het middel is evenwel onontvankelijk daar het enkel betrekking heeft op een bevinding in de beslissing van de commissaris-generaal van 11 juni 2018. De Raad heeft zich over deze bevinding reeds uitgesproken in zijn arrest nr. 216 493 van 7 februari 2019 en deze bevestigd.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, beperkt moet blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). De Raad mag aldus niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval dus beperkt tot de beoordeling van de in het huidige verzoek aangehaalde nieuwe elementen.

De aan het verzoekschrift gevoegde print van een informatiepagina betreffende R.S. doet, zoals de commissaris-generaal reeds in het kader van verzoekers tweede beschermingsverzoek aangaf, geen uitspraak over de ingeroepen vluchtmotieven. Hetzelfde geldt voor het bijgebrachte privé-adres van R.S. Deze informatie over R.S. vermag evenmin afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent de neergelegde brief die deze R.S. zou hebben opgesteld.

Het CNN-artikel gevoegd aan voorliggend verzoekschrift heeft verzoeker reeds bijgebracht tijdens zijn tweede beschermingsverzoek. De Raad oordeelde hierover met arrest nr. 216 493: *"Het feit dat verzoekers broer F. een voormalig rechter is uit Irak die naar de Verenigde Staten is gevlucht (Aanvullende nota, bijlage 4: CNN.com/law center, The Christian Science Monitor, twitteraccount), betekent niet dat verzoeker een risico loopt op vervolging in Irak. De positie van zijn broer werd door verzoeker nooit als een asielmotief naar voor geschoven. Ook het feit dat zijn familieleden Amerikaans of Brits staatsburger zijn, is niet afdoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming."*

De stukken waaruit de obstakels voor het verkrijgen van een pensioen zou moeten blijken, zijn gesteld in de Arabische taal en niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Gezien de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan, worden deze stukken, met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, niet in overweging genomen.

In zoverre deze stukken daadwerkelijk aantonen dat verzoeker moeilijkheden ervaart om een pensioen van de Iraakse overheidsinstanties te krijgen, herinnert de Raad er nog aan dat, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, het niet uitbetaald krijgen van een pensioen niet afdoende indiceert dat verzoeker in Irak een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren daar dit evenzeer het gevolg kan zijn van zijn jarenlange verblijf in het buitenland of een andere wettelijke administratieve beslissing.

Gelet op het voorgaande blijft de eerder gedane appreciatie van de commissaris-generaal en de Raad omtrent verzoekers vluchtrelaas, nog steeds gehandhaafd.

5.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de beschikbare landeninformatie als de UNHCR-richtlijnen en uit de EASO Guidance note van januari 2021 komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, en die door de verwerende partij middels een aanvullende nota werd geactualiseerd, concludeert de Raad dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EASO Country Guidance Note over Irak van januari 2021 (p. 134-136).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, dan wel de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt hierbij terdege: *“In dit verband dient te worden gewezen op het feit dat de RvV in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming oordeelde dat uw leeftijd, uw lange afwezigheid uit Irak, uw beperkt familiaal netwerk en uw beweerd gebrek aan thuisbasis niet*

konden leiden tot de conclusie dat u persoonlijk een hoger risico liep om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Bagdad noch dat u niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien. Gezien het ongeloofwaardig karakter omtrent het beweerde overlijden van uw dochter die in Irak woont en de vaststelling dat u zelf aangeeft dat u in Irak nog over eigendommen beschikt brengt u geen overtuigende bewijzen aan die hier een ander licht op kunnen werpen.”

Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.

7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in casu geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de artikelen 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet.

8. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op de DVZ. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en kon hij nieuwe documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden. Een schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn blijkt niet.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

De aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

11. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES